

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6PP/16/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010073
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3117010073.2

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci proti odsúdenému B.W. S., E.. XX.XX.XXXX v Z.W., trvale bytom Z., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Ilava, o návrhu odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v ÚVTOS a ÚVV Ilava dňa 21.12.2017, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Fialu a prísediacich Violy Bakošovej a Bernardíny Živčicovej takto

rozhodol:

Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený B. S., E.. XX.XX.XXXX, podmienčne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/178/2012 zo dňa 25.02.2013 a rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/94/2013 zo dňa 11.09.2013.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určuje súd odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 13 (trinásť) mesiacov.

odôvodnenie:

Dňa 13.01.2017 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného B. S., E.. XX.XX.XXXX, o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd o podanom návrhu odsúdeného následne rozhodol uznesením sp. zn. 6Pp/16/2017 zo dňa 21.12.2017, ktorým odsúdeného podmienčne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody, pričom odsúdenému určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky. Proti uvedenému uzneseniu podal v zákonnej trojdňovej lehote prokurátor sťažnosť, ktorý v sťažnosti poukazoval, že doposiaľ bol odsúdený už 6-krát súdne trestaný pre majetkovú trestnú činnosť, z čoho usudzoval, že predchádzajúce odsúdenia nemali na neho takmer žiadny prevýchovný účinok. Za nemenej závažnú považoval skutočnosť, že odsúdený je v súčasnosti vo výkone trestu práve pre trestnú činnosť majetkového charakteru a to k pomerne dlhšiemu nepodmienenému trestu. Vzhľadom na uvedené podľa prokurátora neexistovala dostatočná záruka k tomu, že bude v budúcnosti viesť riadny život.

Následne na podklade podanej sťažnosti prokurátora Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 2Tos/65/2017 zo dňa 13.09.2017 zrušil rozhodnutie okresného súdu, ktorým podmienčne prepustil odsúdeného a zároveň mu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že okresný súd sa neriadil dôsledne hľadiskami vyplývajúcimi z ust. § 66 ods. 1 Tr. zákona a zároveň neprihliadol na všetky okolnosti rozhodné pre posúdenie otázky splnenia podmienok pre podmienčné prepustenie. Konkrétne krajský súd poukazoval na skutočnosť, že odsúdený v minulosti už raz podmienčne prepustený bol, a to dňa 11.02.2008, pričom v skúšobnej dobe sa odsúdený neosvedčil a bol mu dňa 22.06.2010 nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody, ďalej krajský súd poukazoval, že odsúdený doposiaľ stále vykonáva trest odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia, ďalej krajský súd poukázal, že odsúdený bol už 6-krát súdne trestaný, a to vždy pre majetkovú trestnú činnosť, pričom mu boli ukladané prevažne nepodmienené tresty odňatia slobody, odsúdeného

tak podľa krajského súd možno charakterizovať ako osobu so sklonom k páchaniu trestnej činnosti. Podľa krajského súdu okresný súd sa uvedenými okolnosťami dôsledne nezaoberal, neprihliadol na ne a nevysporiadal sa s nimi z hľadiska naplnenia podmienok pre podmiennečné prepustenie. Nakoniec krajský súd vytkol, že v spisovom materiály sa nenachádzajú odsudzujúce rozhodnutia, nieto spisový materiál k týmto rozhodnutiam a tiež materiál k sociálnemu zázemiu a pracovným podmienkam a možnostiam odsúdeného.

Súd na základe vyššie uvedeného vytýčil termín verejného zasadnutia, na ktoré predvolal odsúdeného a o ktorého konaní upovedomil prokurátora.

Súd zistil, že B. S. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/178/2012 zo dňa 25.02.2013, pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 Tr. zákona, pre ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, na ktorého výkon nastúpil dňa 15.04.2013 a ktorý má predpokladane vykonať dňa 15.08.2018.

Následne nastúpil na výkon trestu v trvaní 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/94/2013 zo dňa 11.09.2013, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zákona, ktorý má predpokladane vykonať dňa 25.01.2019.

Lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie odsúdenému plynie podľa skráteného výpisu klienta od dňa 15.01.2017.

Z hodnotenia ÚVTOS a ÚVV Ilava vyplynulo, že správanie a vystupovanie odsúdeného bolo na požadovanej úrovni. U odsúdeného neboli zaznamenané nedostatky v súvislosti s dodržiavaním povinností vyplývajúcich zo zákona o výkone trestu a ústavného poriadku. Počas výkonu trestu mu bola udelená disciplinárna odmena (4-krát) a zároveň mu nebol uložený disciplinárny trest. Voľný čas trávi aktivitami v rámci kultúrno-osvetových činností, sledovaním televízie, počúvaním rozhlasu, pasívnym oddychom, hraním stolného tenisu. Počas výkonu trestu bol pracovne zaradený, pričom je kladne hodnotený. Sociálny kontakt udržiava s rodičmi, a to formou listou a návštev. Vzťahy s rodičmi ako i súrodencami sú dobré. Odsúdený plní stanovený program zaobchádzania. K trestnej činnosti je kritický. Resocializačná prognóza bola vyhodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania, a to z dôvodu absencie sociálneho zázemia (evidovaný ako bezdomovec), nízkeho vzdelania a dlhoročného užívania návykových látok. Vzhľadom na uvedené ústav konštatoval, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a zároveň odporúča odsúdeného podmiennečne prepustiť.

Z odpisu registra trestov odsúdeného a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ už 7-krát súdne trestaný, a to pre trestný čin krádeže.

Zástupca ÚVTOS a ÚVV Ilava na verejnom zasadnutí uviedol, že súhlasí s písomným hodnotením a zároveň dodal, že od vypracovania hodnotenia došlo k zmene, nakoľko odsúdenému bola udelená odmena (2-krát). Zástupca ďalej uviedol, že pokiaľ ide o sociálne zázemie a pracovné podmienky odsúdeného pravidelne asi 2 až 3 - krát do roka ho navštevuje matka a otec. Odsúdený je dlhodobo pracovne zaradený a teda pravdepodobne má vytvorené pracovné návyky, pričom všetky disciplinárne odmeny mu boli uložené za dlhodobé riadne vykonávané práce.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že chcel by byť podmiennečne prepustený a ľutuje svoju minulosť čo sa týka trestných činov. Dostal tento trest kvalitne pocítiť, mal možnosť a čas popremýšľať nad sebou ako ďalej, ľutuje všetky svoje činy, lebo pocítila to rodina v zlom. Chce sa vonku zaradiť do spoločnosti, vrátiť všetky finančné výdavky štátu a uhradiť exekúcie.

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol žiadosť odsúdeného zamietnuť.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného

na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona pri podmiennečnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmiennečným prepustením odsúdeného. Zároveň môže nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), a taktiež bola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh je s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený už vykonal potrebnú pomernú časť z výmery postupne uložených trestov odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak sa v danom prípade táto podmienka tiež javila ako splnená.

Splnená bola aj tretia z citovaných podmienok, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode a neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy. Súd v tomto poukazuje aj na hodnotenie ústavu na výkon trestu, ktorý odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť.

Súd je toho názoru, že odsúdený počas výkonu trestu preukázal svoje polepšenie, pričom bol 6-krát disciplinárne odmenený, voľný čas vie tráviť zmysluplne, má vytvorené riadne pracovné návyky, čím si odsúdený vytvoril predpoklad po výkone trestu riadne sa zamestnať a tým predchádzať trestnej činnosti, ktorá je u neho spojená najmä s trestným činom krádeže. Odsúdený taktiež plní stanovený program

zaobchádzania, k trestnej činnosti je kritický, a teda uvedený výkon trestu odňatia slobody mu bol dostatočným ponaučením, aby v budúcnosti viedol riadny život, zaradil sa do spoločnosti.

V tomto sa súd stotožnil so záverom hodnotenia ústavu, ktorý odporučil odsúdeného podmienične prepustiť. Súd len dodáva, že pri rozhodovaní o návrhu o podmieničné prepustenie súd primárne vychádza zo záverov hodnotenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, pretože iba osoby podieľajúce sa na prevýchove odsúdeného, môžu podať objektívny obraz o stupni nápravy. V danom prípade súd nezistil iné skutočnosti, ktoré by záver hodnotenia ústavu ako aj jeho odporúčanie spochybňovali s výnimkou stanovenia resocializačnej prognózy, ktorá bola vyhodnotená ako nepriaznivá za súčasného určenia vysokého rizika sociálneho zlyhania.

Súd v prvom rade poukazuje, že v prípade určovania rizika sociálneho zlyhania ústav vychádza z formulára - Hodnotenie rizika sociálneho zlyhania, ktorý podľa názoru súdu vychádza z kritérií, ktoré vo viacerých prípadoch vykazujú znaky diskriminácie, ktorej zákaz je zakotvený v čl. 12 Ústavy SR a ktoré odsúdený nemôže svojou vôľou sám ovplyvniť. V tomto konkrétnom prípade mal odsúdený 13 negatívnych bodov, pričom ústav prirátal odsúdenému aj 4 negatívne body za vek (1 bod), pohlavie (1 bod), vzdelanie (2 body). Tieto kritéria sú podľa súdu diskriminačné. Bez týchto 4 bodov by celkový bodový súhrn predstavoval 9 bodov, a teda v zmysle tabuľky uvedenej vo formulári by išlo u odsúdeného o stredné riziko sociálneho zlyhania (6-11 bodov).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti tak možno mať dôvodné pochybnosti o správnosti záveru ústavu, ktorý vyhodnotil riziko sociálneho zlyhania ako vysoké. Nakoniec podľa názoru súdu vyhodnotenie rizika sociálneho zlyhania ústavom by malo v prvom rade vychádzať aj z určitých individuálnych skúseností ústavu s konkrétnym odsúdeným počas jeho výkonu trestu. „Mechanické“ vyhodnocovanie rizika sociálneho zlyhania iba na základe formulára, ktorý navyše pozostáva z kritérií, ktoré viaceré možno považovať za „problematické“ (zákaz diskriminácie), znižuje relevanciu takéhoto hodnotenia.

Pokiaľ ide o riziká sociálneho zlyhania, na ktoré ústav poukazuje - absencia sociálneho zázemia (evidovaný ako bezdomovec), nízke vzdelanie a dlhoročné užívanie návykových látok, súd sa s uvedenými rizikami nie úplne stotožnil. Pokiaľ ide o sociálne zázemie, je treba poukázať, že skutočnosť, že osoba má vedený trvalý pobyt na meste, teda bez prihlásenia ku konkrétnej adrese (čiže inak označovaná aj ako bezdomovec) neznamena, že takáto osoba je bez sociálneho zázemia, čo je aj prípad odsúdeného. V tomto súd poukazuje na hodnotenie ústavu, z ktorého vyplynulo, že odsúdený je v komunikácii s rodičmi, ktorý ho aj navštevujú, pričom ich vzťahy ústav hodnotí ako dobré. Možno tak predpokladať, že odsúdenému po prepustení poskytnú pomoc začleniť sa do spoločnosti.

V prípade nízkeho vzdelania ako rizikového faktoru súd uvádza, že vzdelanie má vplyv najmä na schopnosť odsúdeného zamestnať sa a tým si zabezpečiť legálny zdroj príjmu. Preto nízke vzdelanie nebude podľa súdu prekážkou pokiaľ odsúdený je osobou s riadnymi pracovnými návykmi. Ako vyplynulo z hodnotenia ústavu odsúdený má vytvorené riadne pracovné návyky, pričom jeho pracovná činnosť bola odmenená aj viacerými disciplinárnymi odmenami. Preto súd toto riziko uvádzané v hodnotení ústavu nepovažoval za úplne dôvodné.

Pokiaľ ide o skutočnosť, že odsúdený bol už v minulosti viackrát súdne trestaný, súd je toho názoru, že v prípade osoby, ktorá je vo výkone trestu opakovane sa v zásade uplatní represívna zložka trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona (zabránenie odsúdenému k páchaniu trestnej činnosti obmedzením jeho osobnej slobody), avšak uvedené nevyklučuje, aby sa uplatnila u odsúdeného aj výchovná zložka trestu. V tomto konkrétnom prípade je súd toho názoru, že doposiaľ vykonávaný trest odňatia slobody je napriek trestnej minulosti odsúdeného dostatočný. Súd pritom vychádza aj z dĺžky trestu, ktorú v súčasnosti odsúdený vykonáva (dokopy 6 rokov), ktorej dĺžka je v prípade zvyšných odsúdení jednoznačne najdlhšia (druhý najdlhší trest - 30 mesiacov). Vzhľadom na vykonanú dĺžku trestu (odsúdený vykonal takmer 5 rokov) mala preto na odsúdeného podstatne iný vplyv ako jeho predchádzajúce odsúdenia. O tom, že malo výchovné pôsobenie trestom odňatia slobody na odsúdeného vplyv svedčí jeho kritické nazeranie k trestnej činnosti, plnenie programu zaobchádzania a jeho pracovná aktivita, za ktorú bol viackrát disciplinárne odmenený.

V zmysle § 66 ods. 2 Tr. zákona súd zároveň prihliada aj na ústav, v ktorom sa trest odňatia slobody vykonáva, v prípade odsúdeného je pravda, že ten vykonáva trest „iba“ v ústave so stredným stupňom

stráženia. Napriek tomu uvedená skutočnosť nie je podľa súdu sama o sebe dôvodom, pre ktorý by mal zamietnuť návrh o podmieňané prepustenie. V prípade odsúdeného je potrebné uviesť, že nakoľko ten plní stanovený program zaobchádzania spĺňa zároveň aj podmienky podľa § 9 ods. 2 zákona o výkone trestu na jeho preradenie do ústavu s nižším stupňom stráženia.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam a tiež s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti, pre ktorú odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ako aj na ústav (stredný stupeň), v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného bola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Z uvedených dôvodov súd vyhovel návrhu odsúdeného o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdený spĺňal všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie a súčasne určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 13 (trinásť) mesiacov, ktorú vzhľadom na osobné pomery odsúdeného, spáchanú trestnú činnosť a ostávajúcu dobu výkonu trestu odňatia slobody, považoval za dostatočnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.